

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator									
ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מירא	תנו רבנן: [ת"ק]									◆	◆
כלי שנטמא מערב יום טוב - אין מטבילין אותו בין השמשות.	רבי שמעון שזורי:									◆	◆
אף בחול אין מטבילין אותו, מפני שצריך הערב שמש.										?	
ותנא קמא לא בעי הערב שמש?											
במחשבתו נכרת מתוך מעשיו קמפלגי. והיכי דמי - כגון דנקיט מנא בידיה, ורהיט ואזיל בין השמשות לאטבוליה.	רבא: אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקא אמרי:									◆	◆
האי דקא רהיט ואזיל - מידע ידע דבעי הערב שמש	מר סבר: [ת"ק]									◆	◆
מחמת מלאכתו הוא דקרהיט.	ומר סבר: [רבי שמעון שזורי]									◆	◆
במחשבתו נכרת מתוך מעשיו - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - כגון דאיטמי בפחות מכעדשה, ואתא לקמיה דרבנן לשיולי: בפחות מכעדשה, איטמי אי לא?	אמינא להו אנא: [רבא]									◆	◆
מדהא לא גמיר, הא הערב שמש נמי לא גמיר	מר סבר: [רבי שמעון שזורי]									◆	◆
הא הוא דלא גמיר, הא הערב שמש גמיר.	ומר סבר: [ת"ק]									◆	◆
ומטבילין מגב לגב.											◆
כיצד מגב לגב? הרוצה לעשות גתו על גב כדו, וכדו על גב גתו - עושה. כיצד מחבורה לחבורה? היה אוכל בחבורה זו ורוצה לאכול בחבורה אחרת - הרשות בידו.	תנו רבנן:										◆
מביאין שלמים ואין סומכין עליהן, אבל לא עולות.	בית שמאי:									◆	◆
מביאין שלמים ועולות, וסומכין עליהן.	בית הלל:									◆	◆
מחלוקת בשלמי חגיגה לסמוך, ועולת ראייה ליקרב.	עולא:										◆
(ויקרא כג) ונתגם אתו חג לה', חגיגה - אין, עולת ראייה - לא.	דבית שמאי סברי:									◆	◆
לה' - כל דלה'.	ובית הלל סברי:									◆	◆
אבל נדרים ונדבות - דברי הכל אין קריבין ביום טוב	[דברי הכל]										◆
נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב.	וכן אמר רב אדא בר אהבה:										◆
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על עולה שאינה של יום טוב - שאינה קרבה ביום טוב, ועל שלמים שהן של יום טוב - שקריבין ביום טוב.	אמר רבי שמעון בן אלעזר:										◆
על מה נחלקו - על עולה שהיא של יום טוב, ועל שלמים שאינן של יום טוב, שבית שמאי אומרים - לא יביא	[בית שמאי]									◆	◆
יביא	ובית הלל אומרים:									◆	◆
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על עולה ושלמים שאינן של יום טוב - שאין קריבין ביום טוב, ועל שלמים שהן של יום טוב - שקריבין ביום טוב.	תריין ואימא הכי: אמר רבי שמעון בן אלעזר:										◆
על מה נחלקו - על עולה שהיא של יום טוב, שבית שמאי אומרים לא יביא	[בית שמאי]									◆	◆
יביא.	ובית הלל אומרים:									◆	◆
תנאי שקלת מעלמא? תנאי היא.	רב יוסף:										◆
שלמים הבאים מחמת יום טוב ביום טוב, בית שמאי אומרים סומך עליהם מערב יום טוב ושוחטן ביום טוב.	דתנאי: [בית שמאי]									◆	◆
סומך עליהן ביום טוב, ושוחטן ביום טוב.	בית הלל:									◆	◆
אבל נדרים ונדבות - דברי הכל אין קריבין ביום טוב.	[דברי הכל]										◆
והני תנאי כי הני תנאי.											◆
אין מביאין תודה בחג המצות מפני חמץ שבה, ולא בעצרת מפני שהוא יום טוב. אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות.	דתנאי: [ת"ק]									◆	◆
הרי הוא אומר (דברים טז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, כל שבא בחג המצות - בא בחג השבועות ובחג הסוכות, וכל שלא בא בחג המצות אינו בא בחג השבועות ובחג הסוכות.	רבי שמעון:									◆	◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-יום טוב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מביא אדם תודתו בחג הסוכות ויוצא בה ידי חובתו משום שמחה, ואין יוצא בה משום הגיגה.	רבי אלעזר ברבי שמעון:								◆	■	■	◇
אין מביאין תודה בחג המצות מפני המץ שבה.	אמר מר:									■		<
פשיטא									‡			יט:
הכא בארבעה עשר עסקינן	רב אדא בריה דרב יצחק, ואמרי לה רב שמואל בר אבא:								!			◇
אין מביאין קדשים לבית הפסול.	וקסבר: [ת"ק]								■	!		◇
ולא בעצרת מפני שהוא יום טוב.										■		<
נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב.	קסבר: [ת"ק]								◆	■		◇
אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות.										■		<
אימת?										^		יט:
אילמא ביום טוב עצמו										!		יט:
והא אמרת ולא בעצרת מפני שהוא יום טוב										‡		יט:
אלא בחולו של מועד.										!		◇
הרי הוא אומר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות כל שבא בחג המצות - בא בחג השבועות ובחג הסוכות, וכל שלא בא בחג המצות - אינו בא בחג השבועות ובחג הסוכות.	רבי שמעון:									■		<
השתא סלתי מסלתינן, נדרים ונדבות מבעיא?	מתקיף לה רבי זירא:									‡		יט:
בהקרה - כולי עלמא לא פליגי דשרי, כי פליגי - למיקם עליה בבל תאחר.	אביי:									!		◇
ששל רגלים אמר רחמנא, אפילו שלא כסדרן	תנא קמא סבר:								◆	■	!	◇
כסדרן - אין, שלא כסדרן - לא.	רבי שמעון סבר:								◆	■	!	◇
מביא אדם תודתו בחג הסוכות	רבי אלעזר ברבי שמעון:									■		<
אימת?										^		יט:
אילמא בחולו של מועד										!		יט:
היינו תנא קמא.										‡		יט:
אלא ביום טוב										!		◇
נדרים ונדבות קריבין ביום טוב.	וקסבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]								◆	■	!	◇
ומאי שנא חג הסוכות דנקט?										‡		יט:
רבי אלעזר ברבי שמעון לטעמיה										!		◇
לא יאמר חג הסוכות שבו הכתוב מדבר, למה נאמר - לומר שזה אחרון.	דתניא רבי שמעון:								◆	■	!	◇
לומר שזה גורם.	רבי אלעזר ברבי שמעון:								◆	■	!	◇
ויוצא בה משום שמחה ואינו יוצא בה משום הגיגה.										■		<
פשיטא דבר שבחובה היא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין										‡		יט:
לא צריכא, דאף על גב דפריש.										!		◇
האומר הרי עלי תודה ואצא בה ידי חגיגה, הריני נזיר ואגלה ממעוה מעשר שני מהו?	כדבעא מניה רבי שמעון בן לקיש מרבי יוחנן:									^	!	יט:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■	key-מקרא:
ביצה-יום טוב	מאן דאמר	
מימרא	אמר ליה: [רבי יוחנן]	
נדור ואינו יוצא, נזיר ואינו מגלה.	!	!

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ